

Svenskar på bilsemester

Text & bild • Agneta Petterson

Vi var fyra som reste till Kuba i början av april. Hela resan, tio dagar, ordnade vi från Sverige: flyg, transport till och från flygplatsen, hotell i Havanna, hyrbil, hotell i Viñales, Matanzas och Trinidad.

Flygresan, transporten och Hotel Nacional i Havanna fem nätter ordnade vi genom Ving. Det kostade knappt 12 500 kronor per person. Hyrbilen och övriga hotellnätter bokades via kubanska Cubatravel med kontor i Sverige - www.cubatravel.se - för 6 300 kr/pers. För hyrbilen betalade vi ca 150 kronor/dag för försäkring samt bensin.

Hotellen var av högsta klass, allt vi hade begärt var "bra hotell". I Trinidad bodde vi på Brisas Trinidad del Mar, ett stort komplex vid stranden med "all inclusive": all mat och dryck, även den macka som gled ner som mellanmål. Allt fungerade utan mankemang. Vi bodde bra, åt utmärkt, solen sken och vi promenerade omkring i Havanna och begapade de färggranna dollargrinen som tycks ha evigt liv.

spår. Alla var vänliga och kunde ge besked.

Men varning för bondfångare

Vi kom västerifrån, från Pinar del Rio, mot Havanna och skulle fortsätta till Matanzas. En skylt visade att vi var på rätt spår. Plötsligt stack högerfilen upp till höger utan förklaring och den fil vi befann oss på upphörde och vi stod förvirrade på ett grusat fält. Vad göra?

Mycket lägligt dyker en man upp som frågar om vi har problem och håller med om att vägvisningen är usel. Jag kan åka med er och visa, säger han. Han klämmer in sig i baksätet och berättar genast att hans fru har ringt om att deras dotter har fått en hjärntumör och förts till sjukhus. Han låter inte alltför upprörd och jag tänker, jaja, han vill att vi ska tycka synd om honom för att få rejält med dricks.

Han dirigerar oss till höger och vänster utan att vi kan bedöma om vi är på rätt väg. Han ska ta en taxi till sjukhuset

Det tar längre tid än du tror

Vår hyrbil var en kinesisk Geely i mellanstorlek som skötte sig klanderfritt. Vägarna var nästan alltid asfalterade och trafiken sparsam, även på de snabba motorvägarna. Men restiden till olika städer var ofta snålt beräknad av dem vi frågade. Varje passerat samhälle drar ner hastigheten till glädje för upplevelsen men till men för snabbheten.

Framför allt saknade vi vägskyltar! Det kan stå en skylt med namnet på en viss ort och en pil.

Bra, då åker vi ditåt, men så dyker det upp ett vägskäl utan fortsatt vägvisning. Åtskilliga gånger fick vi stanna bilen och fråga någon person vid vägen om vi var på rätt

när vi kommit till motorvägen, säger han. Tiden går, säkert trekvart innan han anser att vi kan klara oss själva. Då har vi bestämt att ge honom tio CUC, den konvertibla valutan, cirka 70 kronor, rätt bra dricks på Kuba. No, no, no, säger han, 36 CUC kostar en taxi härifrån, säger han. Jag vet att det inte är sant men då vill vi bara bli av med honom och han får det han begärt.

Nästa dag åker vi till Trinidad. I stadens utkant stoppar en man oss. Vägen är avstängd längre fram, säger han, men han kan åka med och visa hur vi ska åka. Nänänä, säger vi. Vi har redan blivit lurade en gång, det räcker. Vi hittade utmärkt bra till hotellet. Vägen var inte avstängd.